

посети нѣкoi мѣста и, като свърши работата си, да се върне обратно. Сѫщото прави и духътъ. Каквото душата и духътъ правятъ, никога не го съобщаватъ на своите деца, на ума и на сърцето. Обаче, каквото правятъ майката и бащата на земята, всичко съобщаватъ на своите деца. Понеже душата и духътъ не съобщаватъ на децата си, какво вършатъ, умътъ и сърцето на човѣка сж въ постоянно смущение. Подъ думата „деца“ ние разбираем хората на ума и на сърцето.

Когато питамъ нѣкого, има ли душа, това значи, има ли майка. Много нѣщо е да има човѣкъ майка! Който има майка въ себе си, той е истински човѣкъ. Когато питамъ нѣкого, има ли духъ, това значи, има ли баща. Много нѣщо е човѣкъ да има баща! Нѣкой казва: Моятъ баща умре. Не, истинскиятъ баща никога не умира. Значи, думите душа и духъ трѣба да се разбиратъ въ тѣхния вжрешенъ смисълъ, споредъ както е казано въ Писанието. Напримѣръ, тамъ е казано, че първиятъ Адамъ стана душа жива, т. е. стана жена. Последниятъ Адамъ пъкъ е билъ животворещъ духъ, т. е. мжжъ. Обаче, нито първиятъ Адамъ е билъ истинска жена, нито последниятъ е билъ истински мжжъ. Това показва, че иде новъ периодъ въ свѣта, когато тази история трѣба да се преповтори, да се създаде онзи човѣкъ, въ когото и жената, и мжжъ да бждатъ хармонично съчетани. Значи, когато душата се проявява, въ живота става повторение на събитията, но въ съвършено нова форма и по съвсемъ новъ начинъ. Когато пъкъ любовта се проявява, тогава и животътъ иде. Животътъ не е нищо друго, освенъ прииждане на енергия.

Въ прочетената глава Апостолъ Павелъ говори на тогавашните християни, че мжжътъ е глава на дома, че първото е билъ създаденъ, а после жената. Като казва, че пръвъ е билъ създаденъ мжжътъ, той подразбира създаването на първия човѣкъ. Има редъ теории за създаването на свѣта, на Адама, отъ които сж взети само нѣколко куплета и сж поставени въ сегашната Библия. Всички теории сж събрани въ една голѣма книга, която можете да четете и на небето, и на земята. Дълго време трѣба да четете тази книга, за да я разберете. Мнозина ще пожелаятъ да намѣрятъ тази книга, да я преведатъ. Обаче, никой езикъ не е въ състояние да я преведе. Такъвъ родъ книги не могатъ да се превеждатъ. Защо? Защото умоветъ на съвременните хора не сж достатъчно чисти, за да могатъ да приематъ всички